

Messemaker 2 scoort in 'blessuretijd' gelijk tegen De Pion 2

Wegens afwezigheid van Remco en Wouter werd de reis naar Roosendaal aanvaard met twee invallers, Leslie Tjoo en Henk van der Wösten. Memorabele gebeurtenissen waren er voldoende in de wedstrijd Messemaker 2 tegen De Pion 2. Leen werd door zijn snelle overwinning topscorer van het team met 3½ uit 4! Leslie speelde een opwindende partij waarin hij zowel verloren als gewonnen heeft gestaan, en die uiteindelijk in remise eindigde (zie zijn verslag hieronder). Maar het verhaal van de wedstrijd is natuurlijk het verhaal van de ongelooflijk spannende en extreem lange partij van Henk tegen de teamleider van De Pion 2, Frank Lambregts. De andere partijen waren beëindigd, de stand was 3-4 in ons nadeel. Henk stond na 40 zetten met zwart wat beter, maar de winst nog ver uit zicht. Rond de 50ste zet wist Henk een pion buit te maken. Dat gaf de om zijn bord verzamelde teamleden hoop. Er leek iets moois in de maak. Op de 53ste zet leek het zover. Na een torenzet zou Henks a-pion ongehinderd naar dame kunnen lopen. Tot schrik van de toekijkers koos Henk echter voor een andere voortzetting waardoor zijn voordeel nagenoeg verdween. Niettemin bleef Henk onverzettelijk doorspelen om de kleine kansjes die de stelling bood te benutten. De 60ste, 70ste, 80ste zet werd bereikt en inmiddels waren er weer reële winstperspectieven ontstaan. Met wat tactische trucs wist Henk nog een pion buit te maken en rond de 100ste zet was er een paardeindspel met 2 pluspionnen op het bord gekomen wat gewonnen zou moeten zijn. Inmiddels was het bord waaraan gespeeld werd het enige schaakbord wat nog in de zaal aanwezig was. Daar omheen de overige spelers van beide teams. Het slot was nog lastig maar de pionnen van zwart rukten gestaag verder op en op de 117de (!) zet gaf wit zich gewonnen, waardoor de eindstand op 4-4 werd bepaald en we een matchpunt mee naar huis konden nemen. Chapeau voor deze prestatie van Henk!

Een overzicht van de belangrijke momenten uit de partijen:

Carlo Rens – Jan Cheung

½ – ½

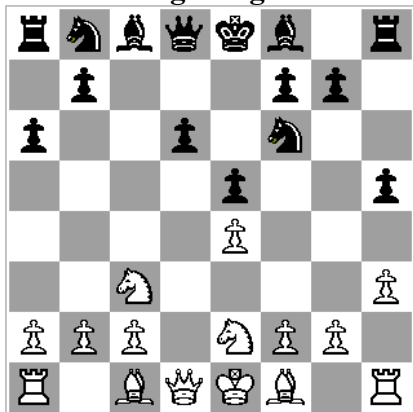
Stelling na 12....b7-b6

Zwart koos in de opening voor een riskante voortzetting en moest al vroeg nauwkeurig spelen vanwege het paard op e4. In de partij gebruikten beide spelers veel tijd. Wit om de zwarte opzet te weerleggen en zwart, om niet in beslissend nadeel te geraken. In de diagramstelling had zwart het grootste gedeelte van zijn openingsproblemen opgelost. Na **13.a2-a4!** zijn de problemen van zwart nog niet voorbij. De partij ging verder met **13....Dd8-c7** (Het alternatief was 13....Pg4 gevolgd door Ta8-a7) **14.Pe4-f6+ Lg7xf6 15.e5xf6 Lc8-b7 16.Ld3-e4**. Hier bood wit remise aan in gelijke

stelling wat werd aangenomen. De partij kan als volgt verder gaan: 16....Pg4! 17.Lxb7 Dxb2+! 18.Pxb2 Pg3+ 19.Kg1 Pxe2+ 20.Kh1 Pg3+ met eeuwig schaak. In plaats van 17....Dxb2+ kan zwart de partij voortzetten met 17....Dxb7!? 18.b3 Db8 19.De1 Pd4 20.Dh4 h5 21.Pxd4 cxd4 22.La3 g5 23.Dh3 De5 24.Le7 met een onduidelijke stelling, maar aangezien de zwart koning onveilig staat, verdient 17....Dxb2+ de voorkeur boven 17....Dxb7.

Leen de Jong – Ngo Hin Cheng

1 – 0 (tussenstand 1½ – ½)

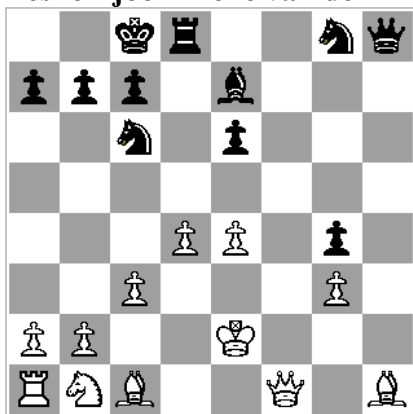
Stelling na 7....h7-h5

Met wit spelend opende ik 1.e4 vertrouwend dat mijn tegenstander, zoals in al zijn eerder partijen (die ik heb kunnen vinden) voor het Spaans zou kiezen. Er volgde 1....c5 waarna de Najdorf variant van het Siciliaans met 6.h3 e5 7.Pde2 h5 op het bord kwam. Bij de strijd om het veld d5 en de witte mogelijkheden op e5 of f5 ging het voor zwart fout. Zijn uitstel van de (lange of korte) rokade leidde uiteindelijk tot afstel en het besef dat het tijdstip van verandering van opening niet zo goed gekozen was. Achteraf gezien had hij eerst de zet b7-b5 moeten spelen vooraf

aan het omspelen van zijn paard naar b6. Na kon wit met b2-b3 de sprong naar c4 verhinderen en later zelfs a2-a4 spelen. Na de terugtocht Pb6-d7 in een poging om veld e5 te bereiken kwam 17.f4-f5 g6xf5 18.Tf1xf5 met gewonnen positie. Door het opofferen van een kleine kwaliteit kon zwart de strijd nog tot de 38e zet rekken.

Leslie Tjoo – René van den Broek

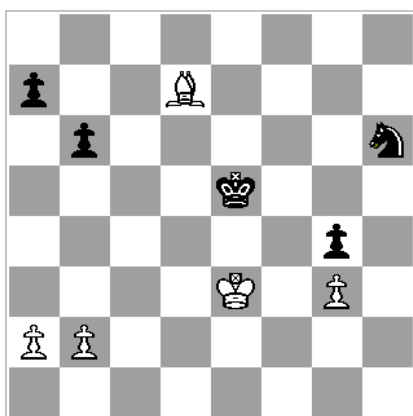
½ – ½ (2 – 1)

Stelling na 17.d2-d4

Met zwart speelde mijn tegenstander een gambiet dat hij goed kende en kortgeleden nog op het bord had, zoals hij na afloop vertelde. Na een onnauwkeurigheid van mij wist hij inderdaad een gevaarlijke aanval op te zetten voor de geofferde pion. Gelukkig wist ik steeds de goede verdediging te vinden al kostte dat wel de nodige tijd. Na de 17e zet ontstond de diagramstelling. Ik had net 17. d2-d4 gespeeld en wanneer ik ook Le3 kan spelen dan consolideert wit zijn stelling verder. Zwart besloot daarom tot het kansrijke stukoffer **17....Pc6xd4! Na 18.c3xd4 Dh8xd4**

19.Pb1-c3 Le7-b4 vervolgde ik met **20. Lc1-g5?** Hier had zwart van kunnen profiteren als hij 20.Dc4+ had gespeeld. Thuis liet Fritz namelijk zien dat na 21.Kf2 Dc5+ 22.Le3 Tf8+ 23. Kg2 Dxe3 24.De2 Dh6 25. Dxc4 Lc5 zwart een winnende aanval heeft. (I.p.v. 20.Lg5 was 20.Lf4! wel goed geweest en houdt wit enig voordeel zoals Fritz in al zijn wijsheid aangeeft). Zwart deed echter **20.Dd4-d3+?** en na **21.Ke2-f2 Td8-f8+ 22.Lg5-f4 Dd3xf1+ 23.Ta1xf1 e6-e5 24.Kf2-e2 e5xf4 24.Tf1xf4 Pg8-h6** stond het min of meer gelijk (met misschien een klein voordeel voor wit). Ik zat echter in tijdnood en leefde min of meer op de 30 seconden extra per zet. Op de 35ste zet ontstond de tweede diagramstelling.

Mijn tegenstander speelde hier **35.Ke5-d6** en bood gelijktijdig remise aan. Mijn gevoel gaf aan dat ik beter stond en dat mijn loper sterker was dan zijn paard. Met minder dan 30 seconden op de klok zag ik echter niet een duidelijke winstweg en ik accepteerde daarom de aangeboden remise. In de gezamenlijke analyse achteraf met nog enkele andere leden van De Pion bleek wit inderdaad gewonnen te staan. Na 36.Lc8 Ke5 37.a3 a5 38.a4 is zwart in "zugzwang" en valt uiteindelijk de g-pion. Na 36....Kc7? 37.La6 Kd6 38.Kf4 valt de pion nog sneller. Gezien het verloop van de partij en mijn tijdnood daarbij, was ik echter niet ontevreden met het behaalde halve punt.

Benny Onrust – Arjan van der Leij

1 – 0 (2 – 2)

Stelling na 18...g7-g6

Ik kreeg een openingsvariant tegen die ik niet kende en kwam ondanks lang nadenken slecht te staan. In de diagramstelling had wit uitstekend spel en kon ik me vanwege de zwakke pion op e6 nauwelijks normaal ontwikkelen. Wit vervolgde hier echter met **19.h4-h5?** waarna ik in eerste instantie mijn kans greep met **19...g6-g5!** Deze pion kan vanwege Tg8 en stukverlies niet worden geslagen en na het gespeelde **20.Pf4-h3** zou mijn stelling flink zijn opgeknapt als ik eenvoudig 20...h6 had gespeeld.

Omdat ik liever de witte velden niet wilde verzwakken speelde ik

na een korte denkpauze **20...Th8-g8?** in de overtuiging dat wit geen tijd had om h6 te spelen en daarna alsnog de pion op g5 plus stelling te winnen. Helaas speelde wit toch **21.h5-h6** en realiseerde ik me toen dat het geplande (en uiteindelijk gespeelde) **21...g5-g4** helemaal geen stuk wint vanwege **22.Ph3-f2** (de partijvoortzetting) of andere paardzetten en zwart kan het paard niet slaan, omdat de toren op g8 niet gedekt staat en dan verloren gaat. Ik probeerde nog **22...Pc6-e7** in de ijdele hoop op 23.Pxg4 Pf5 en zwart wint materiaal na ofwel 24.Lxf5 exf5 ofwel iets als 24.Dh3 Txg4 enz. Wit speelde echter **23.Pf3-h4**, won even later de pion op g4 en hier was niets meer van te maken.

Ted van Eck – Frans Bottenberg

0 – 1 (3 – 2)

Stelling na 26...Lc7-b6

Soms zit het mee. Wit heeft beter gestaan, maar in de diagramstelling niet meer. Wit speelt hier de verleidelijke zet **27.g4-g5**, waarop ik met **27...Ph6-f5** reageer. Er volgt **28.g5xf6 Pf5xd4** (zwart wint het verloren materiaal na 29.Dd1 Pxf3+ 30.Kh1 Pxe1 met enige rente terug, maar wit doet nu een hele slechte) **29.De2-e5??** met aanval op toren b8. Dat kan niet goed zijn gelet op een eenvoudige regel uit het stappenplan: 'op een dubbelschaak kan alleen gereageerd worden met een koningszet'. Na **29...Pd4xf3+ 30.Kg1-h1 Pf3xe5 31.f4xe5** heb ik een volle

dame voor de toren (0-1).

Erich Karstan – Robert Schuermans

0 – 1 (3 – 3)

Stelling na de 16e zet van zwart

Wit is met licht voordeel uit de opening gekomen. Dit voordeel had ik met het rustige 17.Tfd1 kunnen vasthouden. In plaats daarvan speelde ik: **17.Le2-b5 Ld6-f4 18.Le3xf4 Lc6xb5 19.Pc3xb5?** (Veel sterker is hier: 19.Lxc7 Lxf1 20.Lxd8 Lxg2 21.Kxg2 Txd8 22.Pd5 met nog steeds licht voordeel.) **19. ... Pg6xf4 20.Tf1-d1** (Na 20.Pxa7+ Kb8 21.Pb5 Td2 22.Tf2 Thd8 wint zwart de pion met voordeel terug.) **21. ... a7-a6 21.Pb5-c3** en na ruil van de torens over de d-lijn ontstond er een eindspel waarin het sterke zwarte paard en de pionnenmeerderheid op de damevleugel

me uiteindelijk te veel werd.

Kees Brinkers – Joris Kok**0 – 1 (3 – 4)***Stelling na 22....Ta8-c8*

In de diagramstelling zijn de kansen ongeveer gelijk. Wit kan hier bijvoorbeeld 23.Dd2 of 23.h3 spelen. Van alle goede goden verlaten speelde ik hier echter na 15(!) minuten nadenken **23.Tc1-d1??** waarop zwart natuurlijk met **23....Pd5-c3** een kwaliteit incasseerde. In het vervolg van de partij wist ik geen tegenkansen te creëren en na 57 zetten restte er niets dan mijn tegenstander te feliciteren.

Frank Lambregts – Henk van der Wösten**0 – 1 (4 – 4)***Stelling na 53.Tb2*

De eerste drie zetten 1.e4 c5 2.Pc3 e6 3.f4 gaven al aan dat mijn tegenstander een aanval op de koningsvleugel wilde beginnen. Ik zocht mijn heil op de damevleugel. Nadat ik o.a. door de dames te ruilen de koningsaanval had kunnen afslaan verplaatste de strijd zich naar de damevleugel. Het lukte mij de open b-lijn met een tweetal torens te bezetten en een paard op b3 te posteren ondersteund door een pion op a4. Na gedwongen afruil van een van de torens veroverde ik de witte pion op a3. Er ontstond na de 53e zet van wit (Tb2) een stelling op het bord die zwart groot

voordeel gaf als ik de juiste zet had gedaan (zie diagram). In plaats van 53....Tb3 te spelen, wat een snelle overwinning zou opleveren omdat de a-pion naar a1 zou kunnen oprukken, speelde ik **53....Pc1-b3**. Er volgde: **54.Pe1-c2 Pb3-d2+ 55.Kf3-e2 Ta3-b3 56.Tb2xb3** (op 56.Ta2 volgt 56....Pb1 en wit kan de pion op a4 niet slaan vanwege 57....Pc3+ met verlies van de toren) **56....Pd2xb3**. De stand was weer bijna in evenwicht. Ik bezat nog de extra pion op a4 maar de witte koning stond gunstiger. Het verdere verloop van de partij was voor beide spelers zenuwslopend omdat een remise voor ons team een nederlaag en voor de tegenstander de overwinning zou betekenen. Uiteindelijk ontstond er een stelling op het bord waarin mijn tegenstander nog slechts over de koning en een paard beschikte en ik over de koning, een paard en twee verbonden pionnen. Nog oppassen geblazen, maar na 117 zetten (als ik tenminste goed heb genoteerd) gaf mijn tegenstander op omdat mat binnen enkele zetten onvermijdelijk was.

Messemaker 1847 2

1. Erich Karstan
2. Arjan van der Leij
3. Leen de Jong
4. Jan Cheung
5. Kees Brinkers
6. Frans Bottenberg
7. Leslie Tjoo
8. Henk van der Wösten

De Pion 2

Robert Schuermans	0 – 1
Benny Onrust	0 – 1
Ngo Hin Cheng	1 – 0
Carlo Rens	½ – ½
Joris Kok	0 – 1
Ted van Eck	½ – ½
René van den Broek	1 – 0
Frank Lambregts	1 – 0

4 – 4